

Amb
la tribu

La pitjor mare del món

Anna Manso

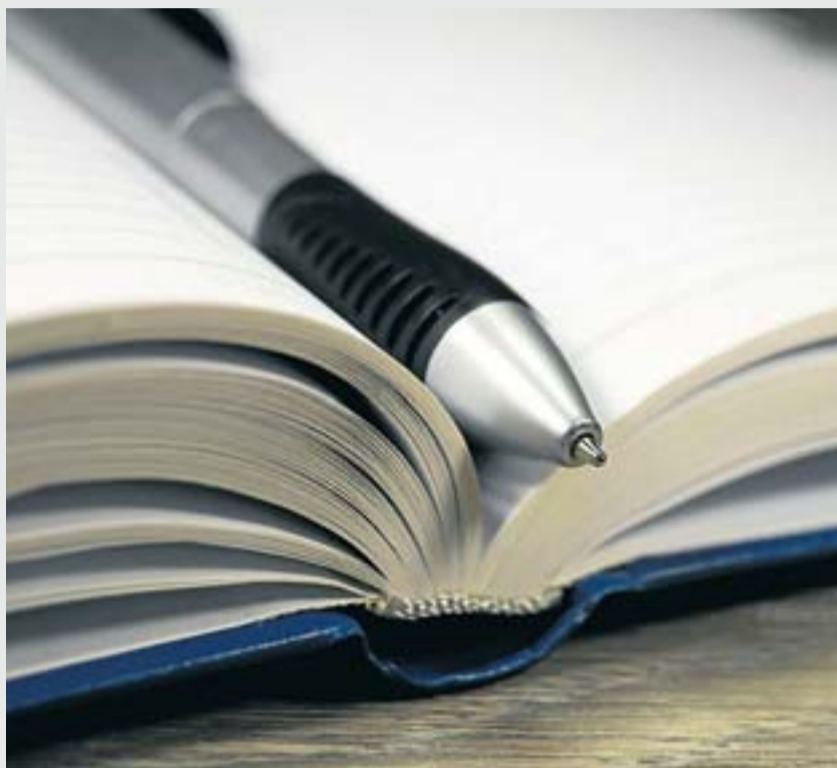
Formes verbals

De tant en tant em dic que hi ha moltes coses que hauria de fer, i per aconseguir complir els objectius em faig llistes perquè el cap no m'esclati, com en aquelles fantasies terrorífiques que de vegades m'assalten els diumenges al vespre quan repasso el panorama de la setmana entrant. Són coses meves, de feina, i també n'hi ha moltes de relacionades amb els menors d'edat a càrrec (MEC) que, ai, em pesen a la consciència.

Hauria de...

Hauria de sorprendre al petit dels MEC preguntant-li quan fan set per vuit, així, de sobte. Tinc la sospita que em respondrà trenta-tres i que a les tasques sabudes hi hauré d'afegir el repàs de les taules de marres. I hauria de fer que, en acabar els entrenaments de futbol, fes els estiraments aquells que va recomanar-los l'osteòpata, i que ha fet més en mode realitat virtual que en carn i ossos. I ja posats a apuntar coses que hauria de fer si fos una bona progenitora, també hauria d'amagar totes les galetes i cereals de casa, i afirmar que se les han menjat un exèrcit de formigues amants dels glúcids i els hidrats de carboni, i provar que en lloc de tant de sucre esmorzin una mica millor.

Amb el mitjà hauria d'aprendre un idioma nou, com ara el bielorús, per provar a veure si així la comunicació millora. I també hauria de fer-li preguntes que no semblessin opressives i sí molt casuals sobre el primer llibre de *Joc de trons*, que diu que està llegint. Diu. I si les respostes no són les esperades, hauria de tenir

REFLEXIONS. La pitjor mare fa sovint llistes de tot allò que hauria de fer, a la feina i amb els MEC. I no totes s'arriben a materialitzar. GETTY

.....
De tant en tant em dic que hi ha moltes coses que hauria de fer. I em faig llistes d'objectius
.....

prou paciència i comptar fins a 1.345.256 i llavors i només llavors suggerir-li alguna altra lectura. I amb la gran hauria de prendre mesures extremes amb les seves restes capil·lars, llargues, invasives, negres i brillants, i fer fotografies dels milions de llocs on deixa el seu rastre i que no són la brossa, i fer una exposició al vestíbul de l'edifici amb el títol *El lavabo pelut i altres estances*. Per no parlar de la mania de no fer servir el penjador de motxilles i bosses, que tan amorosament va brico-

lar el pare de les criatures, total per ser ignorat sistemàticament.

I amb tots plegats, hauria d'enfaijar-me la disfressa d'inflexible membre de la *troica* per recordar-los que casa no és un hostal i que ells també s'han d'arremangar, i que si no ho fan hauran d'acceptar les conseqüències. I quan pronuncii la paraula *conseqüències* a la disfressa de *troica* li haurien de sortir banyes, fum i olor de sofre.

...però potser no ho faré

Sí, hauria de fer aquest munt de tasques però em passa que he fet dimi-tir la forma verbal *hauria de* per ineptitud i assetjament laboral. En lloc seu he fitxat una altra forma verbal que m'explica acudits, i que sap que anar amb el coet al cul i l'angoixa al cor mai ajuda i que no és altra que *aniria bé que*. Amb l'*aniria bé que* m'hi entenc millor, perquè sempre du posades les ulleres de 3D que tant m'agraden, i comprèn que si un dia m'oblido d'allò que aniria bé que, no és tan greu, i a sobre m'ha confessat que l'infern dels progenitors voluntariosos però poc complidors només és una llegenda urbana.

Així que aquí em teniu, refent la llista i apuntant les coses que aniria bé que fes servidora, i només de canviar la forma verbal em sembla que em sento més lleugera i que la podré enllestir millor i sense tant d'estrès. I, al final, en un rampell d'inspiració hi apunto: aniria bé que brindés de tant en tant amb vermut del Mataranya. I va i ho faig.

—
Anna Manso és mare, escriptora i guionista

L'explorador reprimat

Jaume Funes

Educar en la cultura de classe

Un polític conservador de classe alta va dir, dies enrere, que l'alcalde-sa de Barcelona tot just serveix per fregar escales i que això de manar és de persones que formin part de nissagues com la seva. La clarivent expressió ideològica em va fer recordar com els adolescents de l'escola amagaven tant com podien que la seva mare era una dona de fer feines. Una més de les que cada dia agafaven l'autobús per migrar del barri perifèric a la part alta de la gran ciutat a servir en cases alienes i obtenir els recursos necessaris per fer funcionar la família. Aquest record també portava associ-

at com treballàvem junts per fer surar la dignitat i perquè arribessin a tenir consciència de classe, descobrir-se cofois de formar part d'un grup de persones que compartien lluites per deixar de ser explotats i construir una societat diferent.

Records passats i realitats presents, anant del *proletariat* al *precarial*, condueixen a un conjunt d'interrogants permanents: com s'educa un adolescent en la consciència de classe?, com el fem descobridor de desigualtats, injustícies, absurditats socials?, què significa ajudar-lo a descobrir que si tot continua igual, no pas-sarà de fregar el segon esglaó de l'escala?

En fer desaparèixer bona part de la filosofia, l'educació per a la ciutadania o els debats de tutoria sobre els valors controvertits, els nois i noies queden, en mode presencial i virtual, sota el miratge que tothom pot ser igual, ningú és a dalt o a baix. Però, en practicar l'adolescència, van descobrint que no només formen part de *tribus* diferents sinó que aquestes tribus es basen en la desigualtat. No tothom pot ser tota mena de *pijo*. Molts deixen clar que no es barregen amb segons quin personatge inferior. Per dalt o per baix senten, pensen i diuen que és fals això que tots som

iguals en drets i dignitat.

La classe social serà útil o inútil per descriure la societat, però quan s'educa per l'autoconeixement i la construcció de la pròpia identitat també s'ajuda a descobrir el calaix social en què un està ficat. Quan s'educa per a la convivència s'ha d'aclarir que diversitat no pot ser desigualtat, subjectes que manen i persones que obeeixen. Quan s'educa per trobar el teu propi forat al món també s'educa per construir plegats un món amb menys esclavituds.

—
Jaume Funes és psicòleg i educador